

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ДРЖАВНО ВЕЋЕ ТУЖИЛАЦА

ул. Ресавска бр. 42
11000 Београд

А бр. 121/23
4.4.2023. године
Београд

ЗАПИСНИК СА ЧЕТВРТЕ РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ
ДРЖАВНОГ ВЕЋА ТУЖИЛАЦА
одржане 4. априла 2023. године

Седницу је сазвала председница Државног већа тужилаца 31. марта 2023. године.

Седница је почела у 10.20 часова, у службеним просторијама Републичког јавног тужилаштва у Београду, улица Немањина 22-26, Конференцијска сала.

Председник Већа, Загорка Доловац отворила је Четврту редовну седницу Државног већа тужилаца.

Седници су присуствовали чланови Државног већа тужилаца по положају: Загорка Доловац, Републички јавни тужилац, Маја Поповић, министарка правде у Влади Републике Србије, Бранко Стаменковић, Милан Ткалац, Бранислава Инић Јашаревић, Тања Вукићевић, Борис Павловић и Предраг Миловановић, изборни чланови Државног већа тужилаца из реда јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца и проф. др Слободан Орловић.

Седници није присуствовао Владимир Ђукановић, председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу у Народној скупштини Републике Србије, који је оправдано одсутан.

По одобрењу председнице Већа, сагласно Пословнику о раду Државног већа тужилаца, седници је присуствовао Александар Малешевић, секретар у Административној канцеларији Државног већа тужилаца.

Председник Већа, констатовала је да постоји кворум за рад и одлучивање и предложила следећи дневни ред:

1. Усвајање записника са Друге редовне седнице Државног већа тужилаца од 31. јануара 2023. године.
2. Доношење одлуке поводом приговора Александре Ђенадић, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика Републичког јавног тужиоца.
3. Доношење одлуке поводом приговора Сенише Зорића, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду.
4. Доношење одлуке поводом приговора Јасмине Крштенић, заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лазаревцу, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду, Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду и Апелационом јавном тужилаштву у Крагујевцу.
5. Утврђивање коначне ранг листе кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду и заменика јавних тужилаца у вишим јавним тужилаштвима („Службени гласник РС”, број 66/22 од 10. јуна 2022. године), на основу члана 55. став 1. Пословника о раду Државног већа тужилаца.
6. Утврђивање коначне ранг листе кандидата за избор заменика Републичког јавног тужиоца, заменика јавних тужилаца у апелационим јавним тужилаштвима и заменика јавних тужилаца у вишим јавним тужилаштвима („Службени гласник РС”, број 127/22 од 18. новембра 2022. године), на основу члана 55. став 1. Пословника о раду Државног већа тужилаца.
7. Утврђивање коначне ранг листе кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду („Службени гласник РС”, број 131/22 од 29. новембра 2022. године), на основу члана 55. став 1. Пословника о раду Државног већа тужилаца.
8. Разматрање извештаја Повереника за самосталност о недозвољеном притиску на носиоце јавнотужилачке функције.
9. Разматрање одлуке о објављивању огласа за избор заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду, Вишем јавном тужилаштву у Краљеву и Вишем јавном тужилаштву у Нишу.
10. Разно.

Чланови Већа једногласно су усвојили предложени дневни ред.

Предраг Миловановић, изјавио је да му се обратио адвокат Јован Рајић са захтевом да седница буде јавна, те је поставио питање да ли је данашња седница отворена за јавност или не, ако је затворена за јавност, због чега је затворена за јавност.

Председник Већа, упознала је чланове Већа да је са садржином захтева адвоката Јована Рајића упозната јуче пред крај радног времена, да због кратког времена није могао да буде обезбеђен други простор, с обзиром да је библиотека у Ресавској улици већ била унапред заузета, да због техничких услова у просторији у којој се налазимо не може да се обезбеди присуство јавности, те да ће следећи пут свакако изаћи у сусрет, јер су седнице Већа јавне и све ће бити у складу са прописима.

Предраг Миловановић, упознао је чланове Већа са дописом који је добио, навевши да је према пријемном печату писарнице Већа допис стигао много раније, те је изразио чуђење како је председници Већа допис могао бити изнет касније, него њему. То му уопште није било логично, додао је да у просторији у којој се одржава седница има неколико упражњених места, те да не види проблем да на седници у складу са начелом јавности рада, која је прописана Законом о јавном тужилаштву и Пословником о раду Државног већа тужилаца, присуствује поменути адвокат, поготово имајући у виду усвојени дневни ред седнице, на којој ће се расправљати о неким питањима која су од изузетног друштвеног значаја.

1. Усвајање записника са Друге редовне седнице Државног већа тужилаца од 31. јануара 2023. године.

Чланови Државног већа тужилаца, нису имали примедба на текст записника са Друге редовне седнице Државног већа тужилаца од 31. јануара 2023. године и исти су једногласно усвојили.

2. Доношење одлуке поводом приговора Александре Ђенадић, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика Републичког јавног тужиоца.

Тања Вукићевић, известилац, упознала је чланове Већа са садржином приговора Александре Ђенадић, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика Републичког јавног тужиоца, после чега је предложила да се приговор одбије као неоснован.

Предраг Миловановић, изјавио је да је приговор поприлично кратак, категоричан, и да се суштински подносилац приговора осврће на оно о чему је известилац управо говорио, а то су критеријуми. На његову жалост уопште не постоје било какви делотворни механизми да би се могло расправљати о томе како је комисија кандидата бодовала, при чему су први критеријуми крајње описни да ли неко изузетно успешно, успешно или неуспешно обавља јавнотужилачку функцију. Очигледно је да је уставотворац морао да реагује пошто нас је лишио могућности да будемо орган који ће бирати, јер ће постојати право жалбе Уставном суду. Жели да пошаље поруку, пошто ово није делотворно правно средство и пошто је правилник накарадан у том делу и своди се на огромну дискрапанцу, када је у питању дискреционо право комисије да некога бодује, те се нада да ће правилник бити измењен у делу што је уставописац и законодавац хтео, а то је да критеријуме за избор учини што је

могуће објективнијим, но, у недостатку ваљанијег правилника који би омогућио подносиоцу приговора делотворан правни лек, слаже са предлогом известиоца да је приговор неоснован.

Министарка правде, упознала је чланове Већа да је потребно израдити сет од око двадесет подзаконских аката, и управо је то једна од ствари којима ћемо се бавити у наредном периоду, при чему бити направљена једна неформална радна група, где ће, претпоставља, бити и колега Миловановић.

Бранко Стаменковић, изјавио је да је ова врста проблема детектована, да је било прилика да се то раније промени у претходном саставу Већа, при чему је та прилика пропуштена, да је оваква врста дискрапанце направљена када је овај правилник израђиван у првом саставу Већа, међутим, управо су представници Удружења инсистирали на томе да ова дискрапанца у бодовању буде управо оваква каква је тренутно. Сматра да оцене које долазе из јавних тужилаштава морају да одговарају како је кандидат заиста радио и да најзад почну да се бирају кандидати по меритуму, а не по интересу.

Бранислава Инић Јашаревић, изјавила је да се у суштини слаже са свим што је претходно речено, и закључила да се сваки од ових приговора заправо односи на критику акта који је примењивала комисија када је обављала разговор, а не на погрешну примену акта.

Председник Већа, ставља на гласање предлог известиоца да се приговор Александре Ђенадић, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика Републичког јавног тужиоца, одбије као неоснован.

Чланови Већа, једногласно су донели одлуку да се приговор Александре Ђенадић, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика Републичког јавног тужиоца, одбије као неоснован.

Одлука представља саставни део записника.

3. Доношење одлуке поводом приговора Сенише Зорића, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду.

Тања Вукићевић, известилац, упознала је чланове Већа са садржином приговора Сенише Зорића, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду, после чега је предложила да се приговор одбије као неоснован.

Предраг Миловановић, изјавио је да се овај приговор разликује од претходног у једном процедуралном смислу, а то је да подносилац приговора инсистира на томе да треба да се потписују записници који би претходно били прочитани, те да подносилац приговора сматра да је нормално да кандидат има право на примедбу на садржину записника, те да му је одговорено да то није пракса у поступању рада комисије. Чињеница је да правилник то не познаје, те то представља један од проблема и да не зна за разлоге зашто је кандидатима било ускраћивано право да чују шта се уноси на записник и да, евентуално,

записник потпишу, те да ако нешто није експлицитно прописано правилником, не значи и да је забрањено. На овај начин, оставља се још већа арбитражност у оцени комисије. Сматра да је спорно и то што имамо известиоца који је био члан комисије, па и у том делу види једну процедуралну проблематику која се читава у сукобу интереса, при чему се слаже да је приговор неоснован зато што нема на чему да се утемељи када погледамо прописе који се примењују.

Председник Већа, ставља на гласање предлог известиоца да се приговор Синише Зорића, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду, одбије као неоснован.

Чланови Већа, једногласно су донели одлуку да се приговор Синише Зорића, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду, одбије као неоснован.

Одлука представља саставни део записника.

4. Доношење одлуке поводом приговора Јасмине Крштенић, заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лазаревцу, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду, Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду и Апелационом јавном тужилаштву у Крагујевцу.

Тања Вукићевић, извештач, упознала је чланове Већа са садржином приговора Јасмине Крштенић, заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лазаревцу, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду, Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду и Апелационом јавном тужилаштву у Крагујевцу, после чега је предложила да се приговор одбије као неоснован.

Председник Већа, ставља на гласање предлог известиоца да се приговор Јасмине Крштенић, заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лазаревцу, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду, Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду и Апелационом јавном тужилаштву у Крагујевцу, одбије као неоснован.

Чланови Већа, једногласно су донели одлуку да се приговор Јасмине Крштенић, заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лазаревцу, изјављен на ранг листу кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду, Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду и Апелационом јавном тужилаштву у Крагујевцу, одбије као неоснован.

Одлука представља саставни део записника.

5. Утврђивање коначне ранг листе кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду и заменика јавних тужилаца у вишим јавним тужилаштвима („Службени гласник РС”, број 66/22 од 10. јуна 2022. године), на основу члана 55. став 1. Пословника о раду Државног већа тужилаца.

Председник Већа, ставила је на гласање да се утврде коначне ранг листе кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду и заменика јавних тужилаца у вишим јавним тужилаштвима.

Чланови Већа, једногласно су утврдили коначне ранг листе кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду и заменика јавних тужилаца у вишим јавним тужилаштвима.

Приликом утврђивања коначне ранг листе кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, Тања Вукићевић, упознала је чланове Већа да је кандидат Ивана Стојиљковић Поморишки повукла пријаву на оглас за избор заменика јавног тужиоца у наведеном јавном тужилаштву, па се самим тим неће налазити на коначној ранг листи.

Коначне ранг листе кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду и заменика јавних тужилаца у вишим јавним тужилаштвима, представљају саставни део записника.

6. Утврђивање коначне ранг листе кандидата за избор заменика Републичког јавног тужиоца, заменика јавних тужилаца у апелационим јавним тужилаштвима и заменика јавних тужилаца у вишим јавним тужилаштвима („Службени гласник РС”, број 127/22 од 18. новембра 2022. године), на основу члана 55. став 1. Пословника о раду Државног већа тужилаца.

Председник Већа, ставила је на гласање да се утврде коначне ранг листе кандидата за избор заменика Републичког јавног тужиоца, заменика јавних тужилаца у апелационим јавним тужилаштвима и заменика јавних тужилаца у вишим јавним тужилаштвима.

Чланови Већа, једногласно су утврдили коначне ранг листе кандидата за избор заменика Републичког јавног тужиоца, заменика јавних тужилаца у апелационим јавним тужилаштвима и заменика јавних тужилаца у вишим јавним тужилаштвима.

Коначне ранг листе кандидата за избор заменика Републичког јавног тужиоца, заменика јавних тужилаца у апелационим јавним тужилаштвима и заменика јавних тужилаца у вишим јавним тужилаштвима, представљају саставни део записника.

7. Утврђивање коначне ранг листе кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду („Службени гласник РС”, број 131/22 од 29. новембра 2022. године), на основу члана 55. став 1. Пословника о раду Државног већа тужилаца.

Председник Већа, ставила је на гласање да се утврди коначна ранг листа кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду.

Чланови Већа, једногласно су утврдили коначну ранг листу кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду.

Коначна ранг листа кандидата за избор заменика јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Београду, представља саставни део записника.

8. Разматрање извештаја Повереника за самосталност о недозвољеном притиску на носиоце јавнотужилачке функције.

Милан Ткалац, упознао је чланове Већа да се у материјалу за седницу налази преглед предмета који се односи на захтев за заштиту од недозвољеног утицаја, скенирани захтеви за заштиту од недозвољеног утицаја, као и преглед одредби закона, подзаконских аката и међународних стандарда, ради разумевања теме и садржине појма „недозвољени утицај”. Повод ове тачке дневног реда је промена распореда рада у Посебном одељењу за сузбијање корупције Вишег јавног тужилаштва у Београду, којом приликом су заменице јавног тужиоца, Бојана Савовић и Јасмина Пауновић, распоређене у првостепено одељење, услед чега је дошло више наступа у јавности како заменика јавног тужиоца, разних невладиних удружења, адвоката, политичких странака, јавних окупљања, изјава народних посланика и других. Поводом свега изнетог, као Повереник за самосталност, 27. фебруара 2023. године, издао је саопштење које је објављено на интернет презентацији Већа, поводом интерног премештаја и предузео је следеће радње, позвао је заменице јавног тужиоца на поверљиви разговор, извршио је одређене провере, где је тражио записник са састанка Посебног одељења за сузбијање корупције од 8. фебруара 2023. године, обратио се Апелационом јавном тужилаштву у Београду, као непосредно вишем јавном тужилаштву, затражио од Вишег јавног тужилаштва у Београду, План и Програм рада за 2023. годину, као и измене које се односе на распоређивање заменица јавног тужиоца и доставио је Етичком одбору на разматрање поднеске заменица јавног тужиоца. Према информацијама којима располаже, Етички одбор има више предмета који се односе на ову материју, те да према подацима које је добио од Административне канцеларије Већа, дисциплинском тужиоцу поднете су дисциплинске пријаве у вези распоређивања два заменика јавног тужиоца, те да су у току провере. Истиче да су поводом одржаних јавних протеста, истакнути захтеви који задиру и превазилазе тему распореда заменица јавног тужиоца где је дошло до политизације, наступа у јавности заменице јавног тужиоца, те да с обзиром на његов конзервативни карактер, сматра да проблеми треба да се реше унутар органа. Чињеница је да је дошло до нарушавања угледа Вишег јавног тужилаштва у Београду, као и Посебног одељења за сузбијање корупције, што је последица свих ових дешавања, од којих има и неких других захтева заменица јавног тужиоца, које су у неком негативном контексту доведене у жижу јавности, где јавност има право да зна и то не долази у питање, у смислу да нису стручне, да немају интегритета, при чему напомиње да су све колегинице прошле процедуру према Закону о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала тероризма и корупције и интерним процедурама Републичког јавног тужилаштва. Навео је да што се тиче измене плана и програма рада, важећи Закон о јавном тужилаштву прописује да функцију јавног тужилаштва врши јавни тужилац и он је овлашћен да мења распоред по одређеној процедури према Правилику о управи у јавним тужилаштвима, те да по новом закону који ће се почети примењивати даном конституисања Високог савета тужилаштва, постоји могућност правног средства улагања приговора. Сматра да предмет дискусије није утицај

на носиоца јавнотужилачке функције да донесе одлуку, већ је окидач за сва дешавања било распоређивање, односно промена плана и програма рада Вишег јавног тужилаштва. Жели да напомене да, као Повереник за самосталност, није овлашћен и надлежан да испитује одлуке јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, који се односе на организацију рада промене плана и програма, те да имајући у виду све што је претходно рекао, сматра да у конкретном случају нема недозвољеног утицаја, а у смислу члана 5. став 2. Закона о јавном тужилаштву, из ког разлога није ни сазивао ванредну седницу на коју има право према одредбама Пословника о раду Државног већа тужилаца. Предложио је да се Веће изјасни да ли је у конкретном случају било непримереног утицаја и да би, као Повереник за самосталност, поводом промене распореда плана и програма, објавио саопштење за јавност на интернет презентацији Државног већа тужилаца, који је сачинио и упознао чланове Већа са садржином истог.

Бранислава Инић Јашаревић, изјавила је да све што је претходно изнето одговара правној ситуацији у којој се налази свако од нас, а поготово старешина органа, да неко мора да руководи, те да нема самоуправљања у том смислу. Сматра да са друге стране треба имати слуха, пошто је некада нешто апсолутно оправдано са унутрашње стране и ми то видимо са стручне стране, али се мора размислити како то изгледа споља, да је потребно имати осећај, јер некада нешто изгледа апсолутно у реду, али јавност то види на други начин, чиме смо ушли у ризик сумње у једном таквом процесном тренутку.

Предраг Миловановић, изјавио је да покушавајући да се спреми за седницу истраживао је праксу Европског суда за људска права, где испред себе има неке одлуке тога суда и наше позитивноправне прописе. Из излагања Повереника за самосталност, стекао је утисак да су уважене колегинице генерисале проблем, те је поставио питање да ли ће Повереник за самосталност против колегиница водити поступак, јер су оне по Поверенику за самосталност изазвале протесте, јер је он оценио да нема недозвољеног утицаја. Повереник за самосталност у свом извештају не наводи на кога није извршен недозвољени утицај, а затим се даље образлаже члан 5. став 2. Закона о јавном тужилаштву који се заиста бави спољашним утицајем, те је поставио питање шта ћемо са интерним утицајем који је потпуно занемарен. Подсетио је чланове Већа да члан 5. став 1. Закона о јавном тужилаштву, прописује да су јавни тужиоци и заменици јавних тужилаца у примени својих овлашћења самостални, те да та одредба имплицитно говори и о унутрашњој самосталности. Жао му је што до ове седнице није дошло раније и прихвата део сопствене одговорности, јер је као члан Већа могао да предложи сазивање ванредне седнице, али да је ипак из поштовања чекао реакцију Повереника за самосталност, но прошло је извесно време, при чему се грудва снега закотрљала и добили смо једну лавину, те да је проблематично исправљати последицу, а не лечити узрок. По његовом мишљењу недозвољени утицај постоји и то од стране оног на кога колегинице указују, а то је јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду. Изнео је примедбу, с обзиром да се у извештају наводи измена распореда рада у Посебном одељењу за сузбијање корупције, те поставља питање да ли је то једини разлог због кога су се колегинице обратиле. Тачно је да је Повереник за самосталност предузео одређене радње, што је похвално, али да му у материјалу за седницу, акти које је предузимао нису достављени, али са друге стране, члановима Већа су достављени захтеви Бранкице Марић, Зорице Шћекић, Јелене Милутиновић Зиљкић, Јелене Коцић, Жељке Николаидис и других, при чему је у извештају пропуштено да се наведе, да је господин Стефановић итекако у медијима изнео своје опажање, чак и кроз званично саопштење Вишег јавног тужилаштва у Београду, те

да то Поверенику за самосталност није проблематично, али да му је проблематичан протест који се десио испред Владе Републике Србије, који није смео на том месту да се догоди, већ испред зграде Државног већа тужилаца, али је потребно да се вратимо шта је довело до њега. Затим је чланове Већа упознао са службеном белешком Јасмине Пауновић од 8. фебруара 2023. године, у којој је наведено „међутим, од сада поред тога свака консултација са полицијским службеницима, било да се ради о непосредном састанку у кабинету или путем телефона мора се претходно саопштити руководиоцу органа, који ће на основу тога одлучити да ли ће полиција у свом поступању писати извештај о утврђеним чињеницама или ће поднети кривичну пријаву”, где је изјавио да је ово детаљ који боде очи, којим се Повереник за самосталност уопште није бавио. Потом је члановима Већа прочитао делове из службене белешке колегинице Јасмине Пауновић, те навео да постоји вибер преписка која се не налази у материјалу за седницу, али претпоставља да је достављена Поверенику за самосталност, где се на групи коруптивног одељења Вишег јавног тужилаштва у Београду о томе полемисало, на шта указује и колегиница Бојана Савовић, те да ако се из садржине службене белешке не може извести закључак да нема недозвољеног утицаја, онда не зна шта је потребно да би Повереник за самосталност извео закључак до кога је он као члан Већа недвосмислено дошао. У свом излагању позвао се на ауторитете, тачније, пресуде Европског суда за људска права да све што је наведено не би изгледало као његова персонална опсервација, оне се тичу недозвољеног утицаја, али да због кратког рока није имао довољно времена да пронађе још десет сличних одлука, као што је пресуда Европског суда за људска права, случај *Kolevi v. Bugarska*, при чему је цитирао део из сентенце наведене пресуде, која појашњава да самосталност не обухвата само заштиту институције као целине, већ и појединца у њој, у складу са праксом Европског суда за људска права... систем мора да садржи „опште мере” за заштиту функционалне независности тужилаца, која укључује и заштиту од „судске и хијерархијске” контроле... Деловање тужилаца мора да буде у свим аспектима брањено и то не само од извршне и законодавне власти, већ и од уплива судова у надлежност тужилаштва, као и од арбитрарног мешања надређених тужилаца, с тим да је то посебно потцртао. Сматра да овакви премештаји представљају арбитрарну самовољу руководиоца, при чему је подсетио чланове Већа да Правилник о управи у јавним тужилаштвима, у члану 42. став 6. прописује да заменик јавног тужиоца је, по правилу, задужен предметом до правноснажне судске одлуке. Мишљења је да када се сагледају све чињенице, којима се на жалост није у довољној мери бавио Повереник за самосталност, да у поступању јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду има недозвољеног и непримереног утицаја на унутрашњу самосталност и личну аутономију колегиница Јасмине Пауновић и Бојане Савовић, а која се огледала у арбитрарној промени годишњег програма и плана рада. Са друге стране, с обзиром да је било медијских натписа, непримерених критика које задиру у професионалне стандарде, од којих су се неке односиле и на господина Стефановића, а уједно и на неке друге овде наше помињане колеге, истакао је да не можемо дозволити таблоидизацију правосуђа, јер је једно такво медијско извештавање довело до тога да се нарушио углед и поверење у еминентну институцију, као што је Више јавно тужилаштво у Београду. Потрудио се да пронађе пресуду Европског суда за људска права, и то случај *Prager i Oberschlick v. Austrija*, која говори о томе где се налазе границе сврсисходне критике и када она постаје злоупотребљавајућа, где је према пракси Европског суда за људска права допуштена критика поступка рада судија и тужилаца, али би она требала да буде ограничена на њихово деловање у конкретnoj ситуацији, а не да буде усредсређена на њихове опште, професионалне или личне особине. Додао је, и то да је током јавних расправа о изменама Закона о јавном тужилаштву, а на питање колега

адвоката, покушао да пружи своје тумачење члана 6. новог Закона о јавном тужилаштву, који говори о непримереном утицају, где је врло јасно разграничено и прецизирано да једино критика *argumentum ad argumentum*, супротно критици *argumentum ad hominem*, јесте сврсисходна, јер не излази из оквира професионалних стандарда и по њему је једино она допуштена у јавном простору. Закључио је, да је овакво саопштење Повереника за самосталност млако, те да је као такво оно имало смисла да је проистекло као резултат претходне седнице одржане 31. јануара 2023. године, где је тада требало реаговати саопштењем, уместо дописом, те да је тада пронађен неки компромис који је подржао и жао му је што тада није био категоричнији, у инсистирању на свом предлогу да се изда саопштење, па смо се данас нашли у ситуацији да расправљамо о овако битној теми, јер се понашање јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, перпетуирало. Саопштење за јавност, у оваквој форми, не може да подржи јер се њиме изричито не осуђује недозвољен утицај јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, при чему ту мисли на интерни утицај којим се Повереник за самосталност није бавио.

Слободан Орловић, изјавио је да је приметио да је извештај детаљан, систематичан, али да има замерку што нема предлога јер да је било предлога онда би се могли другачије припремити за седницу, што је исправљено саопштењем за јавност, као нека форма предлога. Сматра да је тешко улазити у мотив организационе промене, односно скидање са предмета у тако једном осетљивом предмету за јавност и политички осетљивом предмету, и то у моменту када се одређује притвор, где је по њему реакција јавности очекивана, те да улазити у мотив када се предмет тиче корупције у највећем јавном предузећу врло је симптоматичан у неком политичком мотиву. Захваљује се колеги Ткалцу на систематичном извештају, где је на почетку навео мишљење Консултативног већа европских тужилаца, где наводи да сваки тужилац није слободан да ради било шта, напротив, он мора да има одређени осећај или како на јасан начин да то тужилаштво функционише како треба, да примењује закон, те му се чини да иако не зна мотив јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, он се тиме није руководио. Изјавио је да му саопштење за јавност није пријало, прво што је по њему противречно, тако што на другој страни Повереник за самосталност каже да се овде ради о организационом питању у оквиру Вишег јавног тужилаштва у Београду, дакле не ради се о спољном утицају, а на крају саопштења закључује да то о чему се ради није препоручљива промена, односно препоручљива активност у битним предметима какав је у конкретном случају. Мишљења је да је противречност неспорна, као и да нема закључка да ли је самосталност заменика јавног тужиоца повређена или нарушена, или јавног тужилаштва у целини, или неког од других заменика јавног тужиоца који су наведени у извештају, односно шта је став у саопштењу иза кога Веће треба да стане.

Бранко Стаменковић, изјавио је када се ради о затворености седнице за јавност при чему је указао на члан 26. Пословника о раду Државног већа тужилаца, и да Закон о Државном већу тужилаца говори да су седнице јавне, овде је детаљније разрађено да Веће може да одлучи да ради на седници затвореној за јавност у целини или у делу, ако то налажу интереси јавног реда и тако даље, као и приватности носилаца јавнотужилачке функције или лица о чијем статусу, праву или обавези се одлучује, уколико то лице захтева да седница буде затворена за јавност, те по његовом мишљењу седница није ни могла бити затворена за јавност, с обзиром да то нико није тражио, док је ставом 2. истог члана Пословника о раду Државног већа тужилаца, прописано да заинтересована лица и представници средстава јавног информисања могу присуствовати до броја расположивих

места у просторији Већа, а према редоследу пријављивања канцеларији, који ће бити решен када будемо имали бољи простор, а његов став је да су медији увек добродошли. Сматра да је саопштење за јавност Повереника за самосталност одмерено, да са једне стране указује на реалност законског и подзаконског оквира у коме се тренутно налазимо, с тим што је указао, да по његовом мишљењу, ни нови законски оквир неће нешто значајније променити јер питање непримереног унутрашњег утицаја, ни новим законским оквиром није решено. Мишљења је да једино под шта би могли да подведемо под непримерени унутрашњи утицај могао би да буде издавање обавезног упутства за који постоји правни лек, а то је приговор, као и промену годишњег распореда за које по новом законском оквиру, постоји правни лек, такође приговор. Указао је на члан 6. новог Закона о јавном тужилаштву, где јасно пише да је ради очувања ауторитета и непристрасности јавног тужилаштва, забрањен непримерени утицај на носиоце јавнотужилачке функције у вршењу те функције, нарочито сваки облик претњи и принуде према носиоцу јавнотужилачке функције, коришћењем јавног положаја, медија, јавног иступања којим се утиче на поступање јавног тужилаштва, забрањен је сваки други непримерени утицај, као и притисак на учеснике у поступку пред јавним тужилаштвом, док је ставом 2. истог члана прописано, да се под непримереним утицајем из става 1. овог члана, не може се сматрати коришћење законом права учесника у поступку, где улазимо у зону која ће вероватно бити предмет расправе, и Веће мора да буде тога свесно, шта ће се сматрати коришћењем законом прописаних права учесника у поступку и да ли у оквиру тих права ће бити главни јавни тужилац, са његовим хијерархијским овлашћењима, која нису промењена у односу на јавне тужиоце који ће поступати у том јавном тужилаштву, те ће примена овог члана бити изузетно интересантна јер имамо да непримерени утицај уопштено, апсолутно не представља коришћење законом прописаних права учесника у поступку, а чини му се да је главни јавни тужилац остао учесник у поступку и према новом уставном и законском решењу. Што се тиче саопштења за јавност, сматра да је умерено, да представља реалност у којој се налазимо, посебно подржава део који је саветодавног карактера да није примерено устаљено начину поступања и јавнотужилачкој пракси да се мењају поступајући тужиоци односно заменици јавног тужиоца у таквим предметима и да ће први пут тако нешто бити саопштено. Сматра да што се тиче протеста не види да је протест требао да буде испред Већа, те ако је већ неки протест требао да буде организован, онда је требао да буде организован испред Вишег јавног тужилаштва у Београду. Мишљења је да се налазимо у једној ситуацији која је неповољна по углед јавног тужилаштва, те се нада да ће се брзо разрешити, али реалност законског и подзаконског оквира је оваква, као што је и Повереник за самосталност представио, уз додатак да се овакве унутрашње организационе ситуације убудуће не понављају.

Борис Павловић, изјавио је да би највише могао да говори о лику и делу господина Стефановића пошто га најдуже познаје и код њега је радио од 2014. године, где је био заменик јавног тужиоца у Трећем основном јавном тужилаштву у Београду, да му је веома добро познато његово понашање, те да овакав начин понашања према колегиницама за њега представља сасвим нормално понашање, да се тако увек понашао, па чак и према својим надређенима, а може да замисли како се сада понаша он као руководиоца органа. Жели да истакне два, три догађаја из претходне године, мада се никоме поводом тих догађаја није жалио, нити писао, а сада му је жао што то није учинио, можда, још увек није касно, како се понашао на колегијумима којима је он присуствовао као в.ф. јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, као и јавни тужиоци Првог и Другог основног јавног тужилаштва у Београду, где је присутне вређао, свашта им је

говорио, при чему је тешко описати како је све то изгледало у јануару и фебруару претходне године. Истакао је још један догађај, да када су се једном приликом срели у једном ресторану, где је том приликом седео са тадашњим својим првим заменицима јавног тужиоца и том приликом вређао бившег јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Наташу Кривокапић, као и Ану Боровић, бившег руководиоца Посебног одељења за сузбијање корупције, да су криминалци и напоменуо да је још крајем 2021. године упозоравао да ће господин Ненад Стефановић растуриати Више јавно тужилаштво у Београду, као и целу јавниотужилачку организацију, што се на жалост и догодило, те и да сам сноси део одговорности, што му сада замерају и заменици јавног тужиоца у Трећем основном јавном тужилаштва у Београду, што је допуштао такво његово понашање, као заменика јавног тужиоца у Трећем основном јавном тужилаштва у Београду.

Председник Већа, подсетила је чланове Већа да јавни тужиоци приликом доношења одлуке о вредновању рада заменика јавног тужиоца доносе највише оцене, а чињеница је да нико не жели никоме да се замера и онда управо долазимо у овакву ситуацију, где испада да је сама крива за све, што је по њеном мишљењу лицемерно.

Борис Павловић, изјавио је да претпоставља да колеге из Новог Сада не познају лик и дело господина Стефановића, те да се не чуде превише на такво његово понашање јер је то његово уобичајено понашање, а када једној таквој особи дате власт, онда је то озбиљно опасна ствар.

Председник Већа, сматра да недостатак ауторитета неке особе надокнађују на различите начине и да као руководиоца када треба да руководите одређеним колективом, недостатак ауторитета надокнађујете ароганцијом, непристојношћу, строгоћом, утеривањем одраслих људи у неки ред за коју сматрате да је то ред, а у суштини није тако, и зато долазимо у овакве ситуације.

Бранислава Инић Јашаревић, изјавила је да треба да се држимо теме, да јој је драго то што је колега Павловић управо изнео, јер на основу овога што је чула, стекла је утисак да се ради о импулсивној личности. Мишљења је, да је потребно знати осетити да један исправан потез, не делује неисправно према споља, при чему треба водити рачуна о ефикасности рада на предмету. Сматра да се јавни тужилац кретао у границама дозвољеног, али да се можда ради о лошој процени, управо због импулсивности његове личности, што је проузроковало да грађанима делује супротно од овога што је навела. Слаже се са мишљењем професора Орловића да не можемо да уђемо у његове мотиве и истражимо их до краја, при чему његово свакодневно понашање указује да конкретна ситуација није била у функцији притиска, већ то може бити предмет неког другог поступка.

Предраг Миловановић, мишљења је да се бежи од онога што је малопре изнео, те навео један хипотетички пример, да се замисли ситуација да је он руководиоца колеги Стаменковићу и да му каже не можеш да тражиш од полиције подношење извештаја, већ мораш да им тражиш достављање кривичне пријаве, за догађај где је он дежуран, па се онда он са хијерархијским овлашћењем постави и каже му како да поступа. Сматра да то треба да буде његова самостална одлука, при чему тачно зна шта је овде у питању, какав ехо у јавности изазива извештај, а какав кривична пријава, што представља класичан вид манипулације са поступајућим замеником јавног тужиоца, да је то окосница проблема, а

ако то није егзактан пример урушавања самосталности заменика јавног тужиоца, онда он не зна шта јесте. Не може да се сложи са колегом Стаменковићем, с обзиром да нове нормe и системски оквир итекако дају заменику јавног тужиоца већа овлашћења и више аутономије, те да господин Стефановић својим поступцима „рестаљинизира” јавнотужилачку организацију, да је бизарно да је он тако доживљава као неко ко је дошао из независног суда у самостално тужилаштво, говори нама како треба да буде независност једна, а самосталност друга, као да ми то не знамо, при чему је уставним и законодавним променама хијерархија смекшана. Нагласио је да све ово представља атак на унутрашњу аутономију поступајућег заменика јавног тужиоца, па се не може сложити са овако млаким саопштењем за јавност, што представља бежање од одговорности, при чему је рекао да није бежао од сопствене одговорности, где је на јавној расправи у Нишу, на којој је била присутна и министарка правде, критиковао и сопствену позицију као члана Већа у новом Савету, износећи став да је боље да се заједно са истакнутим правницима бирају и изборни чланови Савета које бирају јавни тужиоци, како би имали већи легитимитет у новом сазиву, но уставописац је мислио другачије.

Бранко Стаменковић, изјавио је да је механизам постојао и да то што је колега Миловановић навео било је усмено обавезно упутство, могао је да се уложи приговор да ли ће бити извештај или поднета кривична пријава, те сматра да се нису најбоље разумели колега Миловановић и он, где колега Миловановић говори о утицају на самосталност, а он је указао на унутрашњи утицај који је регулисан новим законским решењима, а то су ипак два различита појма и две различите ситуације.

Министарка правде, упознала је чланове Већа и претпоставља да су они са тим већ упознати, да је имала велике дуеле и кроз медије и на састанцима са колегом Стефановићем око уставних промена и амандмана, тако да је у последњих годину дана барем сат времена морала да одговара на све његове наводе. Мишљења је, да у конкретном случају, имајући у виду да се Повереник за самосталност бавио распоређивањем предмета, неспорно је да је имао законско право да то уради, неспорно је да је изабрао лош моменат да то уради, те да у принципу, а с обзиром да не долази из тужилаштва, сматра да се у пракси не дешава да у таквом тренутку промените поступајућег тужиоца и поставила питање да ли треба да сачекамо да се Повереник за самосталност изјасни и на друге околности или су оне у надлежности других тела Већа, Етичког одбора или дисциплинских органа. Истакла је, да овде представља извршну власт и да сви ови протести не пријају извршној власти, посебно што су исполитизирани, што је све отишло предалеко и довело до критике система, као и иступање колегиница у амбасади Сједињених Америчких Држава, по њеном мишљењу било је непримерено. Сматра да све ово што се дешава треба да реше институције система, те да ће сви ови догађаји имати негативан извештај Европске комисије о стању у владавини права, што јој је и саопштено након састанака са амбасадорима и да је потребно заузети став о чему се овде данас расправља, да ли само о промени плана и програма рада или о нечему другом, с обзиром да је колега Ткалац нагласио да је у захтеву тужилаца било и нечег другог, о чему данас нисмо говорили.

Милан Ткалац, нагласио је да је предмет данашње дискусије промена плана и програма рада Вишег јавног тужилаштва у Београду и на то се односи саопштење за јавност, које је по његовом мишљењу избалансирано, са циљем да јавност буде упозната са његовом

одлуком и предложио да се Веће изјасни о томе, као и да сматра да нема недозвољеног утицаја, јер би у супротном свакако сазвао ванредну седницу Већа.

На питање министарке правде ко одлучује у делу, у коме тужилац условљава заменике јавног тужиоца да му достављају предмете и да он одлучи каква ће одлука бити донета, Милан Ткалац је одговорио да се ради о посебном предмету.

Предраг Миловановић, мишљења је да овде постоји проблем концепта, где смо данас гласали за дневни ред, где је једна од тачака разматрање извештаја Повереника за самосталност о недозвољеном притиску на носиоце јавнотужилачке функције, при чему смо у самом старту у раскораку, односно правно говорећи у колизији, где расправљамо о недозвољеном притиску, а са друге стране прегледамо различите предмете које нам је изнео Повереник за самосталност, што све представља једну логичку потешкоћу из које треба изаћи.

Бранислава Инић Јашаревић, сматра да треба дати један прелиминарни извештај, да је Веће радило у више праваца, да су поступци још увек у току, да се само у овом делу даје саопштење за јавност, а након окончања свега биће дато коначно саопштење.

Председник Већа, изјавила је да Повереник за самосталност може да даје саопштење за јавност и без одобрења Већа, при чему Веће не треба да одређује да ли ће он дати саопштење или не, и да немамо право да му ускратимо да се обрати јавности.

Бранко Стаменковић, изјавио је да саопштење треба да буде издато, јер је до сада било доста тишине, да постоји заинтересованост домаће и међународне јавности, да саопштење за јавност Повереника за самосталност треба да представља прелиминарно одређење и да стална радна тела Већа настављају да раде свој посао, при чему одређивање у делу што је до сада урађено, требало би да буде праћено саопштењем за јавност, што би био и његов предлог.

Тања Вукићевић, изјавила је да имајући у виду излагање Повереника за самосталност, сматра да се данас расправља о промени плана и програма у Вишем јавном тужилаштву у Београду. Везано за излагање колеге Миловановића, где је износио делове који се односе на вајбер групу, подсетила је да поступак води дисциплински тужилац, с обзиром да су колегинице поднеле дисциплинску пријаву, а такође и Етички одбор је обавештен о догађајима које смо данас спомињали, о чему ће након што буде одлучивао обавестити Веће. Мишљења је да Повереник за самосталност може да изда саопштење за јавност, те да не види никакву препреку у томе.

Предраг Миловановић, подсетио је чланове Већа, да је Веће у априлу 2021. године, изменило Пословник о раду по коме је институција Повереника за самосталност постала *sui generis* „орган” колективног органа Већа. Претпоставља да је мотив за то било незадовољство радом претходног Повереника за самосталност, као појединца, односно да појединац буде тај који је опуномоћен од стране Већа да доноси одлуке, при чему је био критичан према том становишту, иако је подржао измене Пословника о раду Већа, будући да су измене Пословника у том делу биле нешто што су подржали и експерти међународне заједнице. Навео је да када посматрате одредбе Пословника о раду Већа, у суштини Повереник за самосталност је неко ко предлаже одлуку зборном саставу или плуралитету

овог тела, где Веће као колективитет даје снагу одлукама Повереника за самосталност, па макар и за саопштење. Изјавио је да је одредбама Пословника о раду Већа прописано да Повереник за самосталност сарађује са Етичким одбором и дисциплинским органима и то по њему није спорно, али шта је онда улога Повереника за самосталност, ако ће се пребацити одговорност на Етички одбор и дисциплинске органе, при чему Повереник за самосталност представља неку врсту софт механизма преакције, да управо не дође до оваквих ствари, а сада када је дошло до тога, не може да не каже да нема недозвољеног утицаја, јер га по његовом мишљењу има. Слаже се да су и медији превршили одређену меру сврсисходности у критици и предложио је да се снажно, недвосмислено, категорички осуди понашање јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, када је у питању урушавање самосталности у делу који се тиче овога и да се укаже на проблем извештавања медија у делу који се тиче злоупотребе критике која је била усмерена на личност јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, а не његово професионално поступање.

Бранислава Инић Јашаревић, изјавила је да смо сви били у ситуацији да оптужујемо и одлучујемо на који начин ћемо извршити квалификацију, те упитала чланове Већа да ли се слажу са њом, када видите да вам једна квалификација потпуно чиста, а више од тога не, и да ће вам, можда, бити потребно неколико година да доказујете, при чему ће вам основна квалификација из тог разлога застарити, и управо из тог разлога се одлучујемо за нешто блажу квалификацију да би то урадили, из ког разлога је мишљења да се овде ради о чисто дисциплинској ствари.

Слободан Орловић, изјавио је да се слаже са колегом Стаменковићем да треба бар неко саопштење да усвојимо без обзира на надлежности, али да се слаже и са колегом Миловановићем да је саопштење за јавност млако, да може да изазове још већи жар, негативан одијум, да је тачно да се не ради о спољном утицају и ту се сви слажу, те да се ради о организационом питању у оквиру јавног тужилаштва, које по њему веома млако, пошто у закључку на другој страни саопштења за јавност стоји да није препоручљива таква организациона политика, односно поступање што би требало да остане у саопштењу за јавност и изнео конкретан предлог, који одговара на питање свих питања, а оно се тиче да ли је повређена самосталност, односно постоји ли недозвољени утицај или не, што ће бити и његов предлог допуне или измене саопштења за јавност, при чему је цитирао да се после речи предмету, додају речи „констатује се да је учињена повреда самосталности заменика јавних тужилаца Јасмине Пауновић и Бојане Савовић, односно учињен је недозвољени унутрашњи утицај” и предложио да се Веће изјасни о његовом предлогу, као и о предлозима других чланова Већа.

Предраг Миловановић, изјавио је када је у питању подношење кривичне пријаве или извештаја, то се односило на све заменике јавног тужиоца у Посебном одељењу за сузбијање корупције, односно само су колегинице Јасмина Пауновић и Бојана Савовић искорачиле и о томе известиле јавност. Слаже се у потпуности са професором Орловићем, при чему би саопштење за јавност требало проширити на све заменике јавног тужиоца, без навођења имена, односно феноменолошки објаснити да је на тај начин урушена самосталност поступајућих заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду у Посебном одељењу за сузбијање корупције.

Бранко Стаменковић, изјавио је да ма колико са предлозима колега може интимно да се сложи, да тренутно не постоји законско и подзаконско утемељење што колеге предлажу, те да је формулација која је наведена у саопштењу за јавност, максимум који може у овом моменту да буде пласирана у јавност.

Министарка правде, изјавила је да саопштење за јавност треба да се односи искључиво на промену Плана и Програма рада Вишег јавног тужилаштва у Београду, односно на доделу предмета, а да су остале активности јавног тужиоца предмет других поступака.

Слободан Орловић, реплицирао је колеги Стаменковићу везано за законски основ, при чему је навео да члан 5. Закона о јавном тужилаштву, прописује да је заменик јавног тужиоца самосталан у вршењу својих овлашћења, а да члан 2. Закона о Државном већу тужилаца, прописује да је Веће самосталан орган који обезбеђује и гарантује самосталност јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца и изјавио да ако ту нема основа да Веће констатује да је повређена самосталност или не, онда не зна где то има.

Председник Већа, ставља на гласање да Повереник за самосталност изда саопштење за јавност, са измењеним претпоследњим ставом.

Чланови Већа, усвојили су да Повереник за самосталност изда саопштење за јавност. Шест чланова Већа гласало да Повереник за самосталност изда саопштење за јавност, против предлога гласали су Борис Павловић, Предраг Миловановић и проф. др Слободан Орловић.

9. Разматрање одлуке о објављивању огласа за избор заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду, Вишем јавном тужилаштву у Краљеву и Вишем јавном тужилаштву у Нишу.

Бранко Стаменковић, изјавио је да имајући у виду нове законске одредбе које на другачији начин устројавају упућивање у друга јавна тужилаштва, да су Виша јавна тужилаштва у Београду, Новом Саду, Краљеву и Нишу, упутили Већу предлоге за повећањем броја заменика јавних тужилаца у посебним одељењима за сузбијање корупције и Посебном одељењу за високотехнолошки криминал у Вишем јавном тужилаштву у Београду, да је Веће прихватило достављене предлоге и проследило их Министарству правде на сагласност за измену Одлуке о броју заменика јавних тужилаца, који је тај предлог подржао и Веће је донело Одлуку о изменама Одлуке о броју заменика јавних тужилаца. Предложио је да Веће треба да објави оглас за избор заменика јавних тужилаца у наведеним јавним тужилаштвима, с тим што би текст огласа требао да садржи и да ће кандидати приликом избора заменика јавног тужиоца у Посебно одељење за високотехнолошки криминал у Вишем јавном тужилаштву у Београду, полагати испит који се односи на посебна знања из области информacionих технологија, који је и условљен Законом о организацији и надлежности државних органа за борбу против високотехнолошког криминала.

Чланови Већа, једногласно су донели одлуку о објављивању огласа за избор заменика јавног тужиоца.

Оглас представља саставни део записника.

10. Разно.

Председник Већа, подсетила је чланове Већа да средином маја 2023. године, истиче мандат јавним тужиоцима у дванаест јавних тужилаштва и да Веће треба да донесе одлуку о њиховом избору за заменике јавних тужилаца, те да у неким јавним тужилаштвима постоје упражњена места, док у другим нема упражњених места, у складу са Одлуком о броју заменика јавних тужилаца, па је потребно тражити сагласност од министарке правде за измену Одлуке о броју заменика јавних тужилаца, у оним јавним тужилаштвима где нема упражњених места.

Министарка правде, изјавила је да ће дати сагласност на измену Одлуке о броју заменика јавних тужилаца.

Предраг Миловановић, изјавио је да је апсурдно, а на шта и међународна заједница стално указује, да у в.ф. стању у Републици Србији имамо скоро две трећине јавних тужилаштва, да не смемо да дозволимо да јавна тужилаштва буду у в.ф стању, као и да в.ф. јавног тужиоца треба да буде изузетак, а не правило. Нада се да ће динамика избора јавних тужилаца бити бржа када се конституише Високи савет тужилаштва.

Министарка правде, изјавила је да су извршене консултације са Европском комисијом и нашом делегацијом при Европској унији, да са једне стране имамо препоруке GRECO-а, а са друге стране имамо нове законе који треба да почну да се примењују и поставило се питање шта да радимо, на шта је добијен одговор да је претежни интерес почетак примене нових закона, без обзира на оно што је наведено у прелазним и завршним одредбама.

Председник Већа, изјавила је да су активни сви огласи за избор јавних тужилаца и да је што се тиче Већа поступак избора јавних тужилаца максимално брзо спроведен.

Борис Павловић, подсетио је чланове Већа да је на претходној седници затражено да се достави извештај од Вишег јавног тужилаштва у Београду, везано за колегиницу Мауковић, да се упознао са садржином извештаја, као и да би Веће требало да расправља о њему, при чему су поједини чланови Већа изјавили да нису стигли да се упознају са извештајем.

Предраг Миловановић, изјавио је да се упознао са садржином извештаја и да су он и колега Павловић фрапирани, с обзиром да недостају одређене белешке.

Бранко Стаменковић, поставио је питање шта је исход подношења овог извештаја у смислу поступања Већа, односно да ли колега Павловић има предлог, те ако га има зашто га не би поднео Већу у писаној форми.

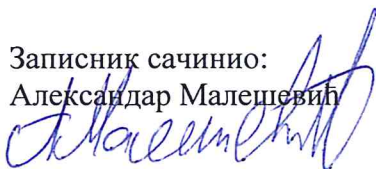
Предраг Миловановић, изјавио је да је био непријатно изненађен на који начин је присуствовао у Народној скупштини јавном слушању истакнутих правника, где је присуствовао испред Удружења тужилаца Србије, те да не може да верује да он као члан Већа није добио позив да присуствује јавном слушању и да не зна која је адреса на коју треба да се обрати, с обзиром да на нешто што је јавно слушање иду одређени појединци,

а позив је био јаван. Не разуме да неко ко је члан Већа да му се у 21. веку ускраћује право, који је део и стручне јавности, да присуствује једном таквом догађају. Пита се ко је одговоран и како функционише ко ће да присуствује одређеном догађају, те је поставио питање да када се неко обрати Већу као органу, где то заврши, како се то распоређује, зашто он као члан Већа нема увида у оно што долази споља, већ за то сазнаје из медија, при чему сматра да је то непримерено, те сматра да не постоји ни један законски или подзаконски акт који га у томе лишава да се већина ствари у Већу крије од њега.

Председник Већа, изјавила је да је добила позив на лично име и да је, пошто је била спречена да присуствује, одредила је колегиницу Вукићевић да присуствује јавном слушању.

Седница је завршена у 12.40 часова.

Записник сачинио:
Александар Малешевић

ПРЕДСЕДНИК
ДРЖАВНОГ ВЕЋА ТУЖИЛАЦА
Загорка Доловац
